Р Е Ш Е Н И Е
№ 44967

гр. София, 16.11.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Трето отделение 67 състав,** в публично заседание на 20.10.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Лилия Йорданова

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **8065** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на „АД КОРПОРЕЙШЪН“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], ет. 3, представлявано от А. С. С. като управител, чрез адв. К. П. М. от ХАК, със съдебен адрес: [населено място], кв. С., [улица], срещу Ревизионен акт № Р-22220525003851-091-001/10.03.2026 г., издаден от Б. К. С., на длъжност началник на сектор „Ревизии“ в Териториална дирекция на Национална агенция за приходите (ТД на НАП) - С. – възложител на ревизията, и Д. Н. Овнарова, на длъжност главен инспектор по приходите в ТД на НАП С. - ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 823 от 17.06.2026 г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика (ДОДОП) - С..

С жалбата се релевират доводи за незаконосъобразност и необоснованост на РА в частта, в която на дружеството са установени допълнителни задължения за ДДС вследствие на непризнато право на данъчен кредит и за корпоративен данък вследствие на непризнати разходни фактури за получени стоки и услуги. Твърди се, че РА е издаден в нарушение на основни принципи, предвидени в ДОПК, като от страна на приходната администрация не са положени усилия в пълен обем с цел изясняване на фактическата обстановка. Оспорват се изводите на органите по приходите във връзка с отказано право на данъчен кредит на дружеството, формиран от наем на офис, закупени консумативи за дейността на офиса и закупени материали за ремонт на същия. Твърди се, че в РА не са налице ясни и конкретни констатации, които да обосновават извод, че наетият офис не се ползва за осъществяване на търговска дейност, поради което да се откаже правото на данъчен кредит. Сочи се, че получените стоки или услуги се използват както за

извършване на доставки, за които е налице право на приспадане на данъчен кредит, така и за извършване на основната икономическа дейност, поради което не са налице предвидените в разпоредбата на чл. 70, ал. 1, т. 1 от ЗДДС основания за отказване на данъчния кредит. Жалбоподателят твърди, че през ревизирания период дружеството е било в подготвителен процес за започване на дейност, като за целта е била налице необходимост от наемане на офис, откъдето същото да извършва своята независима икономическа дейност. Позовава се на практика на СЕС относно правото на търговец да приспадне данъчен кредит за получени доставки във връзка с подготовка на дейността си, дори след това да не се стигне до извършване на облагаеми доставки от негова страна. Аналогични доводи се излагат по отношение на установените задължения по ЗКПО във връзка със сторените разходи за наем на офис за дейността на дружеството. Твърди, че от наетия офис се осъществява цялостната търговска дейност, срещи с клиенти, съхранение на мостри и т.н., като без да има физически офис, дружеството няма да може да осъществява и ръководи търговската си дейност, нито къде да съхранява търговската документация. Оспорва преобразуване на счетоводния финансов резултат с увеличение на основание чл. 26, т. 1 от ЗКПО със сума в размер на 14 500,72 лева, както и преобразуването на целия финансов резултат за 2021 г., като данъчната загуба е намалена от 27 346,09 лева на 12 845,37 лева. Позовава се на легална дефиниция в Закона за счетоводството за „предприятия, които не са осъществявали дейност през отчетния период“, за да обори изводите на органите по приходите, че не е извършвана икономическа дейност пред ревизирания период. Допълва, че съгласно разпоредбите на ЗСч, дори дадено търговска дружество да генерира само разходи, се приема за наличие на дейност, поради което същото следва да подава и ГДД по чл. 92 от ЗКПО. Иска се отмяната на РА и присъждане на разноски.

В открито съдебно заседание по делото жалбоподателят не се представлява.

Ответникът – директор на ДОДОП - С., се представлява от юрк. А., която оспорва жалбата. Моли да бъде отхвърлена като неоснователна, тъй като оспореният РА е правилен и законосъобразен. Позовава се на мотивите в решението на ответника. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура не се представлява по делото.

Съдът, след като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, доводите и становищата на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед № Р-22220525003851-020-001/29.07.2025 г., връчена електронно на 05.08.2025 г., издадена от Б. К. С., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП - С., упълномощена със Заповед № РД-01-786#1/25.09.2024 г. на директора на ТД на НАП - С., е възложено извършването на ревизия на „АД КОРПОРЕЙШЪН“ ЕООД за определяне на задълженията за корпоративен данък за периодите от 01.01.2021 г. до 31.12.2024 г. и за данък върху добавената стойност за периодите от 01.01.2021 г. до 30.06.2025 г. Със заповеди за изменение на ЗВР № Р-22220525003851-020-002/22.10.2025 г., № Р-22220525003851-020-003/03.11.2025 г. и № Р-22220525003851-020-004/01.12.2025 г. срокът за извършване на ревизията е продължен до 05.01.2026 г.

За резултатите от ревиията е съставен Ревизионен доклад /РД/ № Р- 22220525003851-092-001/19.01.2026 г., срещу констатациите на който е подадено писмено възражение, което е прието за неоснователно.

Ревизията приключва с РА № Р-22220525003851-091-001/10.03.2026 г., издаден от Б. К. С., на длъжност началник сектор „Ревизии“ при ТД на НАП - С. - орган, възложил ревизията, и Д. Н. Овнарова, на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП - С. - ръководител на ревизията, връчен електронно на 10.03.2026 г. Установени са допълнителни задължения за данък върху добавената стойност /ДДС/ в размер на 10 148,98 лв. На основание и по реда на чл. 175 от

ДОПК, във връзка с чл. 1 от Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания /ЗЛДТДПДВ/ са начислени лихви в размер на 4 338,19 лв. Извършено е и преобразуване на финансовите резултати по ЗКПО за ревизираните периоди, с което са намалени деклариранитe от дружеството данъчни загуби. След извършените корекции за 2021 г. е определен данъчен финансов резултат /ДФР/- данъчна загуба в размер на 12 845,37 лв.; за 2022 г. е определен нулев ДФР след служебно приспадане на данъчна загуба; за 2023 г. е определен ДФР - данъчна загуба в размер на 10 840,57 лв. и за 2024, г. е определен ДФР - данъчна загуба в размер на 10 735,06 лв. С РА не е определен КД за внасяне за нито една от ревизираните години и не са начислявани и лихви за забава.

С цел установяване на факти и обстоятелства и събиране на доказателства от значение за определяне данъчните задължения на ревизираното дружество са предприети процесуални действия, подробно описани в констативната част на ревизионния доклад, който по силата на чл. 120, ал. 2 от ДОПК е неразделна част от ревизионния акт.

В отговор на връчено на 06.08.2025 г. ИПДПОЗЛ № Р-22220525003851-040-00-1/06.08.2025 г. от ревизираното лице на 31.08.2025 г. са представени оборотни ведомости, главни книги, хронологични справки на всички счетоводни сметки, счетоводен и амортизационен план, исканите справки по образец на НАП, декларация за обект, чрез който е извършвало дейността си, писмени обяснения.

С протокол № 1977978/18.12.2025 г. е документирано посещение в счетоводния офис за проверка на документи в оригинал. След анализ на събраните доказателства органът по приходите е направил следните фактически констатации и правни изводи:

Относно определените задължения по ЗДДС:

1. През м. 01.2021 г. е упражнено право на приспадане на данъчен кредит в размер на 273,34, лв. по две фактури, издадени от „ЗОРА М.М.С.“ ООД, ЕИК[ЕИК], за покупка на два смарт часовника. Посочено е, че към датата на покупките „АД КОРПОРЕЙШЪН“ ЕООД не е извършвало облагаеми доставки. През 2021 г. същото е регистрирано като търговец и брокер на отпадъци с лиценз №1298/21.10.2020 г.

При така установеното от органите по приходите е прието, че получените доставки на смарт часовници не са използвани за извършване на облагаеми доставки за м. 01.2021 г. Предвид неизпълнението на предпоставката на закона получените облагаеми доставки да се използват за целите на извършени други облагаеми доставки от ревизираното лице, на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, е прието, че не следва да се признае право на приспадане на данъчен кредит в размер на 273,34 лв. по фактурите, издадени от „ЗОРА М.М.С.“ ООД.

2. За периодите от 01.08.2020 г. до 31.03.2024 г. ревизираното лице е имало сключен договор за наем на офис № 3, находящ се в [населено място], [улица]. Наемодател е „ТОРГОВИТ“ ООД с ЕИК[ЕИК], от когото са издавани фактури за наем и са префактурирани разходи за консумативи - ток, вода, отопление. Приспаднатото право на данъчен кредит за срока на действие на договора за наем е в размер на 8 649,55 лв.

3. Установено е, че за м. 01, м. 02, м. 04, м. 05 и м. 08.2021 г. ревизираното лице е упражнило право на приспадане на данъчен кредит в размер на 180,60 лв. по фактури за строителни материали, издадени от „БАУХАУС БЪЛГАРИЯ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] И „ПРАКТИКЕР РИТЕЙЛ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК]. Ревизиращите са констатирали, че спрямо датите на издаване на фактурите дружеството не разполага със собствен офис за извършване на своята дейност. Относно наетия офис са посочили, че събраните документи и данни сочат, че той не се използва пряко за осъществяване на търговската дейност.

С оглед горното и предвид установеното, че ревизираното лице не е извършвало стопанска

дейност ревизиращият екип е счел, че е налице хипотеза на ограничаване на правото на данъчен кредит, предвидена в чл. 70, ал. 1, т. 2 от ЗДДС, като по отношение издадените фактури от „ТОРГОВИТ“ ЕООД „БАУХАУС БЪЛГАРИЯ“ ЕООД и „ПРАКТИКЕР РИТЕЙЛ“ ЕООД в периода от м. 01.2021 г. до м. 03.2024 г. с РА са извършени корекции на упражненото право на данъчен кредит в размер на 8 830,15 лв.
4. Установено е, че през м. 02.2023 г. и м. 03.2023 г. „АД КОРПОРЕЙШЪН“ ЕООД е декларирало вътреобщностни придобивания /ВОП/ на стоки - материали от CHAL-TEC GmbH с VIN DE814529349 на стойност 5 227,53 лв., като е включило в регистрите по ЗДДС четири протокола по чл. 117 от ДДС с начислен данък в размер на 1 045,51 лв. На основание чл. 70, ал. 1, т. 2 от ЗДДС е отказано право на данъчен кредит за м. 02.2023 г. и м. 03.2023 г. в размер на 1 045,51 лв.
Относно определените задължения по ЗКПО:
За 2021 г. задълженото лице е подало годишна данъчна декларация по чл. 92 от ЗКПО, с която е декларирало счетоводен и финансов резултат загуба в размер на 27 386,09 лв. Отчело е приходи в размер на 16 880,00 лв. - от продажба на бутилки за азот, кислород и водород /отпадък/. Отчетната стойност на продадените стоки е 14 855,06 лв.
За 2022 г. задълженото лице е подало ГДД по чл. 92 от ЗКПО, с която е декларирало счетоводен и финансов резултат загуба в размер на 16 835,58 лв. Отчело е приходи от други продажби в размер на 44 984,09 лв. /продажба на златен пръстен/ и приходи от лихви в размер на 459,47 лв.
За 2023 г. задълженото лице е подало ГДД по чл. 92 от ЗКПО, с която е декларирало счетоводен и финансов резултат загуба в размер на 34 654,89 лв. Отчело е приходи от други продажби в размер на 0,39 лв. и приходи от лихви в размер на 799,35 лв.
За 2024 г. задълженото лице е подало ГДД по чл. 92 от ЗКПО, с която е декларирало счетоводен и финансов резултат загуба в размер на 34 654,89 лв. Отчело е приходи от други продажби в размер на 148,93 лв. и приходи от лихви в размер на 401,12 лв.
След извършен анализ на счетоводството е констатирано, че са отчетени разходи по фактури, издадени от „ТОРГОВИТ“ ООД“ ЕАД, „БАУХАУС БЪЛГАРИЯ“ ЕООД и „ПРАКТИКЕР РИТЕЙЛ“ ЕООД, осчетоводени по дебита на счетоводна сметка 601 „Разходи за материали“ и „602 „Разходи за външни услуги“. Същите са участвали при определяне на финансовия резултат за съответната година. Посочено е, че отразените разходи по фактурите за наем, консумативи и строителни материали не са били предназначени за извършваната независима икономическа дейност. Същото е прието и относно отчетените разходи за покупка на материали от CHAL-TEC GmbH.
Във връзка с констатациите в частта по ЗДДС е прието, че така отчетените разходи не следва да бъдат признати за данъчни цели на основание чл. 26, т. 1 от ЗКПО - „разходи несвързани с дейността“. Поради това на посоченото основание, по реда на чл. 23, ал. 2, т. 1 от ЗКПО, е извършено увеличение на счетоводния финансов резултат /СФР/ на дружеството за 2021 г. със сума в размер на 14 500,72 лв.; за 2022 г. - 14 136,79 лв.; за 2023 г. - 14 002,64 лв. и за 2024 г. - 6 738,59 лв.
След извършените корекции за 2021 г. е определен данъчен финансов резултат /ДФР/ - данъчна загуба в размер на 12 845,37 лв.; за 2022 г. е определен нулев ДФР след служебно приспадане на данъчна загуба; за 2023 г. е определен ДФР - данъчна загуба в размер на 10 840,57 лв., за 2024 г. е определен ДФР - данъчна загуба в размер на 10 735,06 лв. С РА не е определен КД за внасяне за нито една от ревизираните години и не са начислявани и лихви за забава.
РА е обжалван по административен ред на основание чл. 152 и сл. от ДОПК. Същият е потвърден изцяло с Решение № 823 от 17.06.2026 г. на директора на ДОДОП - С.. В мотивите на решението е посочено, че в случая не е налице спор относно реалността на фактурираните доставки - за наем,

консумативи /ток, вода, отопление/, строителни материали. Спорът е за това дали за същите следва да възникне право на приспадане на данъчен кредит, тъй като в хода на ревизията не е доказано, че се използват за икономическата дейност на дружеството. Възприето е изложеното в РД, че дружеството не извършва облагаема дейност и няма реализирани приходи от доставка на стоки или услуги. Допълва, че за да възникне право на приспадане, следва категорично да е установена обвързаността на съответния актив с икономическата дейност - настояща или бъдеща. Направени са констатации, че дружеството не генерира приходи, няма наети лица, но същевременно сключва договори за заем в значителни размери със своя управител, с които получени суми заплаща наем на офис и всички, свързани с него разходи. Липсват каквито и да са доказателства, че процесният нает имот и консумативите, свързани с него са използвани за нуждите на дейността на дружеството. Това от своя страна е обосновало извод, че за данъчния кредит във връзка с тези доставки е налице ограничението, визирано в чл. 70, ал. 1, т. 2 от ЗДДС. Със същите аргументи е прието, че РА е правилен и в частта на извършена корекция по отношение на ползвания данъчен кредит във връзка с декларирано вътреобщностно придобиване през м. 02.2023 г. и м. 03.2023 г., както и по фактурите, издадени от „ЗОРА М. М. С.“ ООД за покупка на смарт часовници, като се позовава на установеното от органите по приходите, че в случая не са налице данни за използването на стоките в облагаемата дейност на жалбоподателя. С тези мотиви е прието, че РА следва да бъде потвърден в частта по ЗДДС.
По ЗКПО органът е установил, че не са налице доказателства за осъществяване на активна търговска дейност, генерираща или пряко свързана с бъдещи облагаеми приходи през ревизираните периоди. Не са представени доказателства за сключени договори с клиенти, извършени прговори, подготвителни действия с конкретна икономическа насоченост, инвестиционен или стартиращ проект и пр. В хода на ревизионното производство са представени единствено писмени обяснения, касаещи основната дейност, в които е декларирано единствено намерение да извършва козметични и естетични услуги. С оглед принципа на признаване на разходите за данъчни цели съгласно чл. 26 от ЗКПО, същите следва да бъдат свързани с дейността на дружеството, икономически обосновани и насочени към реализиране на приходи. В този смисъл, щом наетият офис не се използва за осъществяване на търговска дейност, е налице визираната в чл. 23, ал. 2, т. 1 от ЗКПО хипотеза и при определяне на данъчния финансов резултат за ревизираните периоди следва да се увеличи счетоводният финансов резултат с осчетоводените разходи за наем и консумативи. С тези мотиви е потвърден РА и в тази част.
При така установените факти съдът намира от правна страна следното:
По допустимостта на жалбата:
Жалбата срещу РА е подадена в срок от лице с право и интерес от оспорване срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, и след като е изпълнена абсолютната процесуална предпоставка на чл. 156, ал. 1 и 2 от ДОПК за предварително обжалване на акта по административен ред. РА в оспорената част е потвърден с решението на директора на Дирекция „ОДОП“ - С.. С оглед на това жалбата е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.
По същество на спора:
Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.
Съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК съдът проверява законосъобразността и обосноваността на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби при издаването му.
По компетентността на органа, спазване на процесуалните правила и формата на РА:
В случая РА е издаден от органи по приходите от ТД на НАП - С., като възложителят на ревизията Б. К. С., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., е

оправомощена със Заповед № РД-01-786#1/25.09.2024 г. на директора на ТД на НАП - С.. Ръководителят на ревизията е определен със заповедта за възлагането ѝ. Следователно оспореният РА е издаден от компетентни органи съгласно чл. 119, ал. 2 от ДОПК.
РА е издаден в изискуемата съгласно чл. 120, ал. 1 от ДОПК писмена форма и има необходимото съдържание, включително диспозитивна част в табличен вид с посочване на вид, размер, период и основание на задължението, както и мотиви, в които са изложени фактическите и правни основания за издаването му. Към РА е приложен РД, който е неразделна част от акта и в който подробно са изложени извършените в хода на ревизията процесуални действия и установените обстоятелства, които са от значение за установените задължения.
Документите, издадени от органите по приходите в проведеното ревизионно производство, са създадени като електронни документи, по смисъла на чл. 3, т. 35 от Регламент /ЕС/ № 910/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар и за отмяна на Директива 1999/93/ЕО /ОВ, L 257/73 от 28 август 2014 г./. В този смисъл, приложима е фикцията, регламентирана в чл. 3, ал.2 от ЗЕДЕУУ, относно писмената форма на издадения РА. Доказателствената стойност на подписан с КЕП електронен документ е приравнена на подписан писмен документ, като електронен документ, подписан от посочените в него органи по приходите с притежавани от всеки един от тях КЕП. Разпоредбата на чл. 184, ал. 1 от ГПК е приложима в настоящото производство, съгласно § 2 от ДР на ДОПК, поради което създадените електронни документи са възпроизведени като преписи на хартиен носител, надлежно заверени от ответната страна. Не е спорно, че органите, издали ЗВР, РД, РА, притежават валидни КЕП.
Ревизията е възложена по надлежния ред със ЗВР, преди изтичане на срока за установяване на задълженията по чл. 109, ал. 1 от ДОПК, извършена е в сроковете по чл. 114, ал. 1 и ал. 2 от ДОПК. За извършените процесуални действия са съставени от органите по приходите съответни протоколи, в които същите са документирани, ведно с резултатите от тях. Ревизията е извършена при спазване на процесуалните правила, регламентирани в ДОПК. Съдът не констатира допуснати съществени процесуални нарушения, които да са ограничили процесуалното право на защита на ревизираното лице и да представляват самостоятелно основание за отмяна на обжалвания РА.
По материалната законосъобразност на РА съдът намира следното:

По ЗДДС:

Няма спор от фактическа страна, а това се установява и от представените от ответника с административната преписка по издадения РА доказателства, че жалбоподателят е регистриран по ЗДДС, вкл. и за периодите, включени в ревизията.
Липсва спор, че процесните фактури, по които е ползван данъчен кредит от дружеството жалбоподател, са редовни от външна страна. Това се отнася и до издадените протоколи по чл. 117 от ЗДДС за ВОП.
„АД КОРПОРЕЙШЪН“ ЕООД е декларирано, че първоначално дейността на дружеството е била търговия на едро с разнообразни стоки, предимно гелове за ръце и дезинфектанти през 2020 г. и 2021 г. През 2021 г. е започнат проект за отваряне на естетична клиника за клинична и естетична дерматология и дентални услуги, като закупува имот/помещение и поетапно се купува апаратура. През този период управителят на дружеството А. С. се подготвя за придобиване на необходимата квалификация и разрешителни, което забавя реализирането на проекта. Финансирането по закупуването на оборудването и помещението са използвани заемни средства предимно от едноличния собственик и управител на дружеството - А. С., както и от „КОПИС-Т” ЕООД с ЕИК[ЕИК]. Приложена е хронология и аналитична справка на сметка 499 (други кредитори) за

периода на ревизията. Центърът е напълно готов през 2025 г., но управителят все още няма необходимата квалификация и разрешителни и прави съдружие с д-р Й. П., основавайки две други дружества. А от април 2025 г. има сключени договори за отдаване под наем на закупеното собствено помещение и оборудване с „Медико-Дентален Център КонтурКлиник“ ООД с ЕИК[ЕИК] и „Контурбюти“ ООД с ЕИК[ЕИК]. В писмените обяснения е посочено още че проекта е на стартиращ етап и се търсят още доктори и квалифициран персонал.
По отношение на извършените през ревизираните периоди доставки от “АД Корпорейшън” ЕООД в хода на ревизията е установено следното:
За данъчен период 01.01.2021 г. - 31.01.2021 г. са извършени две доставки, подлежащи на облагане със ставка 20 % с място на изпълнение на територията на страната в общ размер на данъчната основа 16 880,00 лв., посочена в кл. 11 на справката-декларация за ДДС. Предмет на доставките са отпадъци, за които данъка се начислява по реда на чл. 163а от ЗДДС (от получателя по доставките – „ЕКОСТИЙЛ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]). След извършена проверка в ИС на НАП е установено, че клиентът на „АД КОРПОРЕЙШЪН“ ООД с ЕИК[ЕИК], като получател на фактурите по чл. 163а, ал. 2 от ЗДДС е издал на основание чл. 117 от ЗДДС протоколи, които са включени в Дневника за покупки и в Дневника за продажби на „ЕКОСТИЙЛ“, ЕООД[ЕИК]. Извършените продажби са намерили отражение в счетоводството на дружеството чрез извършени записвания по счетоводните сметки от гр. 70. От наличните извлечения от банковите сметки на „АД КОРПОРЕЙШЪН“ ЕООД е видно, че по доставките са извършени разплащания между страните.
За данъчен период 01.01.2022 г. - 31.01.2022 г. “АД КОРПОРЕЙШЪН” ЕООД декларира данъчна основа на вътреобщностна доставка (ВОД) на стоки /пръстен N 4730954, MZW360 - злато, проба 750/1000; 22,530 грама/ по реда на чл. 7 от ЗДДС на стойност 44 984,09 лв., декларирана в кл. 15 на СД за ЗДДС и облагаема с нулева ставка по реда на чл. 53 от ЗДДС. Получател по доставката е Pegaso Trade Societa Cooperativa, VIN IT02866970649.
За удостоверяване на извършените ВОД са проверени документи по чл. 45, т. 1, б."а" и т. 2. б. "б" от ППЗДДС, във връзка с чл. 53, ал. 2 от ЗДДС. Предмет на ВОД е стока за страна от ЕС - Италия. Извършено е валидиране на VIN на получателя, при което е установено, че същият е валиден. На основание чл. 125, ал. 2 от ЗДДС, във връзка с чл. 117, ал. 2 от ППЗДДС е подадена VIES декларация.
За периодите от 01.04.2025 г. до 30.06.2025 г. „АД КОРПОРЕЙШЪН” ЕООД декларира облагаеми доставки с място на изпълнение на територията на страната по смисъла на чл. 12 от ЗДДС, с данъчна ставка 20% съгласно чл. 66, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, с данъчна основа на стойност 11 862,21 лв., посочени в кл. 11 на СД за ДДС и начислен ДДС по реда на чл. 86 от закона в размер на 2 372,44 лв. Доставките представляват приходи от отдаване под наем на помещения за клиенти в страната „Медико-Дентален Център КонтурКлиник” ООД с ЕИК[ЕИК] и „Контурбюти” ООД с ЕИК[ЕИК].
Между страните не е спорно, че през ревизираните периоди дружеството жалбоподател е получавало облагаеми доставки на стоки и услуги, в т.ч. по фактури за наем на офис, за строителни материали, за техника и ВОП. Спори се относно използването им в извършваната от „АД КОРПОРЕЙШЪН“ ООД икономическа дейност и реализирането им чрез последващи облагаеми доставки с оглед ограничението при приспадане на данъчен кредит на чл. 70, ал. 1, т. 2 от ЗДДС. В тази връзка следва да се проведе надлежно доказване от страна на жалбоподателя с оглед обосноваване на факта на използване на получените доставки за извършване на последващи облагаеми доставки, при което се измества начисляването на данъка в тежест на крайния получател.

За ревизирания период от 01.01.2021 г. до 30.06.2025 г. данъчният кредит по чл. 68 от ЗДДС е формиран осноно от: наем; покупки на материали; счетоводно обслужване; покупка на ДМА; електро енергия; топлинна енергия, ток, вода и други. В хода на ревизията е извършена проверка в ИС на НАП, при която се установява, че доставчиците са регистрирани по ЗДДС лица и са отразили фактурите в дневниците си за продажби за съответните данъчни периоди. ДДС е начислен, съгласно изискванията на чл. 86 от ЗДДС. В хода на ревизията е извършен анализ на характера на получените доставки на стоки и услуги и тяхното отразяване в дневниците за покупки и съответните счетоводни регистри.
Дружеството е упражнило право на приспадане на пълен данъчен кредит в периода 01.01.2021 - 31.01.2021 г. за покупки на 2 броя смарт часовници по фактури, издадени от „ЗОРА М.М.С.“ ООД, ЕИК[ЕИК], както следва :

- №[ЕИК]/26.12.2020 г. с данъчна основа 683,33 лв. и ДДС 136,67 лв.;
- №[ЕИК]/26.12.2020 г. с данъчна основа 683,33 лв. и ДДС 136,67 лв.

Относно покупката на пръстен N4730954. MZW360, злато, проба 750/1000 - 22,530 грама е установено, че през данъчен период м. 09.2021 г. в регистър „Дневник за покупките“ са декларирани с право на пълен данъчен кредит следните фактури:
- фактура № [ЕГН]/01.02.2021 г., издадена от „СМАРТ ТРЕЙДИНГ“ ООД, с ЕИК[ЕИК], с данъчна основа 12 466,67 лв. и начислен ДДС в размер на 2 493,33 лв. Предмет на доставката е авансово плащане за пръстен.
- фактура № [ЕГН]/02.09.2021 г., издадена от „СМАРТ ТРЕЙДИНГ“ ООД, с ЕИК[ЕИК], с данъчна основа 18 700,00 лв. и начислен ДДС в размер на 3 740,00 лв., с предмет на доставката - пръстен N4730954. MZW360, злато, проба 750/1000 - 22,530 грама.
Посочените фактури са декларирани в регистър „Дневник за покупките” за данъчен период 01/2022 г., приспаднат е данъчен кредит в размер на 6 233,33 лв. Същевременно в същия данъчен период е извършена ВОД за контрагент Pegaso Trade Societa Cooperativa, VIN IT02866970649. При ревизията е установено, че за доставката „АД КОРПОРЕЙШЪН” ЕООД разполага с фактура, международен транспортен документ, потвърждение за получаване на стоката и банков превод за получено плащане от италиански клиент.
За периода от 01.08.2020 г. - 01.02.2024 г. „АД КОРПОРЕЙШЪН” ООД е сключило договор за наем на офис № 3 със застроена площ от 49 кв.м., който се намира в [населено място], [улица]. Наемодател е „Торговит” ООД с ЕИК[ЕИК]. За посочения период са издадени фактури за наем и префактурирани разходи за консумативи - ток, вода, отопление и други. За периода на договора „АД КОРПОРЕЙШЪН" ЕООД е приспаднало данъчен кредит в размер общо на 8 649,55 лв.
За м. 01, м. 02, м. 04, м. 05 и м. 08.2021 г. ревизираното лице е упражнило право на приспадане на данъчен кредит в размер на 180,60 лв. по фактури за строителни материали, издадени от „БАУХАУС БЪЛГАРИЯ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] и „ПРАКТИКЕР РИТЕЙЛ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], за които управителят твърди, че са използвани за ремонт на горепосочения офис.
За периодите от 01.02.2023 г. до 31.03.2023 г. са извършени вътреобщностни придобивания (ВОП) на стоки - материали и обзавеждане от контрагент, регистриран за целите на ДДС в друга държава членка на ЕС - Германия. Данъчната основа на ВОП в общ размер на 5 227,53 лв. е отразена в клетка 12 от справката-декларация. На основание чл.84 от ЗДДС, данъкът в общ размер на 1 045,51 лв. е начислен с протоколи по чл.117 от ЗДДС, във връзка с чл.81, ал.1 от ППЗДДС. Протоколите са отразени в дневниците за покупки, в дневниците за продажби и в СД по ЗДДС за проверявания период. Контрагентът от ЕС е с валидна регистрация, съгласно справка от ПП „VIES”.
Съгласно чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, за признаване на правото на приспадане на данъчен кредит

следва да са получени стоки или услуги по облагаеми доставки. Наличието на доставка е първото условие за признаването на данъчен кредит. Понятието е легално дефинирано в чл. 6, ал. 1 и чл. 9, ал. 1 ЗДДС. Доставка е налице, когато има прехвърляне на собственост или други вещни права върху стока или извършване на услуга. Механизмът на данъка върху добавената стойност предполага наличие на реална доставка, като условие за възникване на правото на данъчен кредит, а не само документалното оформяне на стопанските операции. Съгласно чл. 25 от ЗДДС доставката, извършена от задълженото лице, се окачествява като данъчно събитие. На датата на възникването му се поражда задължение за доставчика да начисли данъка и корелативно свързаното с него право на получателя да ползва данъчен кредит. Правото на данъчен кредит възниква при условията на чл. 69 от ЗДДС, като наред с това следва да се вземат предвид въведените с чл. 70 от с.з. ограничения. Съгласно чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, когато стоките и услугите се използват за целите на извършваните от регистрираното лице облагаеми доставки, лицето има право да приспадне данъка за стоките или услугите, които доставчикът - регистрирано по този закон лице, му е доставил или предстои да му достави. Следователно право на приспадане на платения от търговеца данък, който е регистриран за целите на ДДС, възниква по отношение на доставки, които същият използва в икономическата си дейност за извършването на облагаеми доставки.

Съгласно чл. 70, ал. 1, т. 2 от ЗДДС, правото на приспадане на данъчен кредит не е налице, независимо че са изпълнени условията на чл. 69 или 74, когато стоките или услугите са предназначени за безвъзмездни доставки или по-общо за дейности, различни от икономическата дейност на лицето. Смисълът е, че в случая веригата на ДДС приключва с последната доставка, по която е начислен ДДС, и тежестта следва да се понесе от нейния получател.

От страна на ревизираното лице не са представени убедителни доказателства за извършени облагаеми доставки, свързани с договора за наем на офис № 3 в [населено място], [улица]. На първо място, видно от извършена от съда справка в Търговски регистър, адресът на управление на дружеството е различен от този на имота, предмет на издадените от “Торговит” ООД фактури. На следващо място, за посочения период е установено, че дружеството е регистрирано като търговец и брокер на отпадъци с № 1298/21.10.2020 г. В това си качество то е извършило само две сделки, документирани с фактури № 30/14.01.2021 г. и № 31/19.01.2021 г. към „Екостийл“ ЕООД. Другите извършени доставки също не са доказано свързани с използването на офис на посочения адрес. Не са представени доказателства, от които да се установи доставките на дезинфектанти и на отпадъци договаряни ли са в посочения офис, подписвани ли са договори (такива не са представени), съхранявани ли са стоките в имота, има ли доказателства за транспорт с местоназначение този адрес. По отношение на ВОД на пръстен е изключена каквато и да е връзка или необходимост от ползване на специално помещение с такава цел, доколкото това е изолирана доставка и няма връзка с дейността на дружеството. Изводът на съда е, че по-скоро това е инцидентна сделка, която не е насочена към реализиране на икономическа дейност от дружеството с цел печалба, тоест не е свързана с търговската му дейност.

Предвид изложеното съдът намира за законосъобразен и обоснован извода на ревизиращия екип, че фактурите, издадени от „Торговит“ ООД с ЕИК[ЕИК], във връзка с договор за наем на офис от 01.08.2020 г., както и префактурираните от същото дружество консумативи за електро енергия, топлинна енергия, вода и други не отговарят на изискванията на чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС за приспадане на данъчен кредит. Същите попадат в хипотезата на чл. 70, ал. 1, т. 2 от ЗДДС, тъй като не са свързани с извършваната от дружеството икономическа дейност.

За периода на ревизията са установени покупки на строителни материали по фактури, издадени от „Баухаус България“ ЕООД, „Боро Теракол“ ООД, „Практикер Ритейл“ ЕООД, „Реликс Вибро“

АД, „Поларис продукт“ ООД, за които „АД КОРПОРЕЙШЪН“ ЕООД сочи, че са вложени в наетия от “Торговит” ООД офис, съгласно условията на сключения договор за наем. В същото време, както се посочи по-горе, по делото не се доказа извършването от “АД КОРПОРЕЙШЪН” ЕООД на облагаеми доставки, за чието договаряне, подписване на договор, организиране на транспорт или други да е използван процесния офис. Освен това липсват данни за наети лица, които да са извършвали трудова дейност и да са използвали офис помещения за осъществяване на дейността на дружеството, която през ревизирания период се характеризира едва с няколко извършени доставки за няколко години. Поради изложеното се налага извод, че е ползван данъчен кредит за ремонт на нает офис, но той не се използва пряко за осъществяване на търговска дейност от ревизираното дружество и за извършване на следващите от нея облагаеми доставки. Предвид ангажираните по делото доказателства и на основание чл. 70, ал. 1, т. 2 от ЗДДС следва правото на приспадане на данъчен кредит по тях да бъде отказано.

Идентични са мотивите и по отношение на ползван данъчен кредит по получени вътреобщностни придобивания на материали. В отчетните регистри по ЗДДС са отразени фактури, издадени от Chal-Tec GmbH през данъчни периоди м. 02.2023 г. и м. 03.2023 г. Материалите са заведени в счетоводна сметка 301 - Доставки, а към 31.12.2024 г. са изписани, като стойността им е осчетоводена в разход - по дебита на сметка 601 - Разходи за материали. За финансовата 2024 г. “АД КОРПОРЕЙШЪН” ЕООД в ГДД по чл. 92 от ЗКПО не е декларирало приходи от продажби, съответно придобитите материали не са използвани за последващи облагаеми доставки.

В хода на ревизията е установено, че материалите по цитираните документи за ВОП не се използват от ревизираното лице за извършваната икономическа дейност, в резултат на което на основание чл. 70, ал. 1, т. 2 от ЗДДС ревизиращият екип отказва правото на приспадане на данъчен кредит по посочените в горната таблица документи. По делото не са представени доказателства за влагането на посочените стоки в дейността на дружеството, нито за извършени последващи доставки с цел реализацията им.

Строителните материали, предмет на доставки с място на изпълнение в страната и тези от ВОП не е установено реално да са използвани и да са вложени в посочения нает от жалбоподателя офис на [улица]в С., нито в отдаваната под наем естетична клиника, за чието откриване жалбоподателят извършва подготовка. В тази връзка жалбоподателят не е представил доказателства, включително договори за СМР, приемо-предавателни протоколи за извършени СМР, както и не е ангажирал експертиза в настоящото съдебно производство. Последното е още една индикация, че тези материали не са използвани за развиване на дейността на дружеството, за подготовка за извършване на облагаеми доставки или за оборудване и ремонт на офис, от който реално да се извършва стопанска дейност.

Относно получените доставки на смарт часовници от „ЗОРА М.М.С.” ООД, ЕИК[ЕИК], с № [ЕИК]/26.12.2020 г. - с данъчна основа 683,33 лв. и ДДС 136,67 лв.; и №[ЕИК]/26.12.2020 г. - с данъчна основа 683,33 лв. и ДДС 136,67 лв., следва да се посочи, че липсва реализация на стоката. Същата не е предмет на последващи облагаеми доставки и не е използвана в дейността на дружеството, поради което на основание чл. 70, ал. 1, т. 2 от ЗДДС приспадане на данъчен кредит за тях не се следва и правилно това е отказано с обжалвания РА.

По ЗКПО:

През периода 2021 – 2024 г. дружеството е подавало ГДД с отчетени приходи и разходи, като за всяка година резултатът е данъчна загуба.

За ревизираните периоди по отношение на отчетените разходи най-голям относителен дял имат разходите за външни услуги, формирани основно от наем и счетоводно обслужване.

За 2021 г. са осчетоводени извършени разходи за наем в размер на 12 908,52лв., а по дебита на

сметка 601 /Разходи за материали/ са осчетоводени разходи за консумативи - ток, вода, отопление и други в размер на 689,24 лв. Тези счетоводни записи са относно наем на офис № 3 със застроена площ от 49 кв.м., който се намира в [населено място], [улица]. Наемодател е „Торговит“ ООД с ЕИК[ЕИК]. Разходите са формирани от данъчната основа на фактурите, издадени от наемодателя. За финансовата година по дебита на счетоводна сметка 601 /Разходи за материали/ са осчетоводени разходи за закупени строителни материали.
За финансовата 2022 г. са отчетени разходи за наем на офис по фактури, издадени от „Торговит“ ООД с ЕИК[ЕИК], осчетоводени по дебита на сметка 602 /Разходи за външни услуги/ в размер на 12 908,52 лв., а по дебита на сметка 601 /Разходи за материали/.
За финансовата 2023 г. са отчетени разходи за наем на офис по фактури, издадени от „Торговит“ ООД с ЕИК[ЕИК], осчетоводени по дебита на сметка 602 /Разходи за външни услуги/ в размер на 12 908,52 лв., а по дебита на сметка 601 /Разходи за материали/ са осчетоводени разходи за консумативи - ток, вода, отопление и други в размер на 1 094.12 лв.
За финансовата 2024 г. са отчетени разходи за наем на офис по фактури, издадени от „Торговит“ ООД с ЕИК[ЕИК], осчетоводени по дебита на сметка 602 /Разходи за външни услуги/ в размер на 1075,71 лв., а по дебита на сметка 601 /Разходи за материали/ са осчетоводени разходи за консумативи - ток, вода, отопление и други в размер на 435,35 лв.
Основанията за извършеното преобразуване на финансовия резултат съгласно РА се съдържат в чл. 26, т. 1 от ЗКПО. Съгласно посочената норма, не се признават за данъчни цели счетоводни разходи, несвързани с дейността на дружеството.
Във връзка със спора между страните следва да се посочи, че наличието на надлежно сключен договор за наем, първични счетоводни документи (фактури) и банкови плащания удостоверява извършването на счетоводния разход, но не доказва автоматично неговата икономическа обоснованост и реално предназначение за стопанската дейност на дружеството жалбоподател. Извършването на разхода трябва пряко да обслужва дейността и да е налице съпоставимост между приходи и разходи.
Предвид гореизложеното в настоящите мотиви дружеството жалбоподател не доказва, че използва наетия имот на [улица]за извършване на дейността си. Не са представени доказателства, че в него се съхраняват счетоводните документи, че се извършват преговори, сключват се договори и въобще каквато и да е дейност, насочена към развиване на стопанска дейност и реализиране на печалба. Тежестта за пълно и главно доказване на фактическото използване на имота за стопанската дейност на дружеството се носи от данъчно задълженото лице. Липсата на извършвана дейност, липсата на персонал, липсата на типично материално-техническо оборудване и отсъствието на генерирани приходи през ревизирания период са индикации, че офисът не е използван за извършване на дейността на търговеца. Липсата на доказателства, че наетите площи са допринесли за реализиране на приходи или за извършване на последващи сделки, обосновава извод, че включените при изчисляване на счетоводния финансов резултат за ревизираните периоди разходи за наем, за консумативи и за строителни материали не са свързани с икономическата дейност на дружеството, поради което непризнаването им за данъчни цели е обосновано и законосъобразно съгласно чл. 26, т. 1 от ЗКПО. Съответно законосъобразно е извършеното увеличаване на счетоводния финансов резултат с тяхната стойност.
С тези мотиви настоящият съдебен състав намира оспорвания Ревизионен акт № Р-22220525003851-091-001/10.03.2026 г. за обоснован и законосъобразен, поради което жалбата срещу него като неоснователна следва да бъде отхвърлена.
По разноските:
При този изход на делото на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК на ответника се следват разноски

за юрисконсултско възнаграждение в размер на 102,26 евро, определено съгласно чл. 24 от Наредба за заплащането на правната помощ, с оглед фактическата и правна сложност на делото, както и броя проведени открити съдебни заседания.
Воден от горното и на основание чл. 160, ал. 1 и чл. 161, ал. 1 от ДОПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „АД КОРПОРЕЙШЪН“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], ет. 3, срещу Ревизионен акт № Р-22220525003851-091-001/10.03.2026 г., издаден от Б. К. С., на длъжност началник на сектор „Ревизии“ в Териториална дирекция на Национална агенция за приходите - С. – възложител на ревизията, и Д. Н. Овнарова, на длъжност главен инспектор по приходите в ТД на НАП С. - ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 823 от 17.06.2026 г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ – С..
ОСЪЖДА „АД КОРПОРЕЙШЪН“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], да заплати на Национална агенция за приходите сумата от 102,26 евро (сто и две евро и двадесет шест цента).
Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: